

NS Nyhetsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1098

30.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andra revolutionen Volym I: Tro och kamp

Del 11

Idag finns det en "samordnad aktion" som i huvudsak försökte något liknande och vissa systempolitiker drömde om att omvandla den till ett slags ekonomiskt råd som skulle kunna ha verkliga beslutsbefogenheter (detta skulle verkligen komma nära korporativistiska idéer, men sådana mekanismer kommer aldrig att kunna fungera i ett demokratiskt system, vilket erfarenheten visar). Från uppmaningen till gemensam återuppbyggnad, till Ehrhards "bildade samhälle", Schillers "samordnade aktion", Brandts "sociala partnerskap" ("Vi vill vara en nation av goda grannar, internt och externt"), till planer på ett ekonomiskt råd som skulle kunna uppstå ur den samordnade aktionen som ett slags ekonomiskt parlament (företag?), går minnet av det en gång existerande och brutalt krossade Volksgemeinschaft genom hela efterkrigstiden.

Men dessa försök saknar den idealistiska bakgrunden och därmed kraften att övertyga och tränga igenom. (Med hur mycket glädje hälsades gryningen av Volksgemeinschaft den 30 januari 1933 och hur mycket spott och spe hölldes ut över stackars Ludwig Ehrhard och hans bildade samhälle, vars grundidé inte var så dålig).

Men där vädjan till samhällsmedvetande fortfarande är framgångsrik på sina håll, till exempel bland delar av arbetarklassen, har det inte lett till mer frihet och

rättvisa som det en gång gjorde, utan till exploatering och åsidosättande av arbetarnas intressen. Det liberala kapitalistiska systemet är oförmöget att företräda arbetarnas intressen, därför kommer det att vara en uppgift för den nationalsocialistiska rörelsen att utbilda den tyska arbetaren om det missbruk som demokraterna gör av det förflutnas begrepp.

Vi måste ta vårt uppdrag som arbetarparti på allvar, eftersom arbetarklassen i grunden är det enda sunda skiktet i denna nation, vid en tidpunkt då de intellektuella hyllar sönderfallet av vårt intellektuella liv och borgarklassen antingen fejt och hjälplöst tittar på eller för länge sedan har sjunkit ner i drömvärldens virvelvindar. Det är till den enkla arbetaren, den okorrumpade, ärliga och flitiga tyska medborgaren, som vi måste vända oss. Den nationalsocialistiska rörelsen får inte låta sig överträffas av någon när det gäller arbetarklassens legitima intressen och krav, och absolut inte av förrädiska marxister som bara vill ersätta ett slaveri med ett annat.

Kalla det klasskamp om ni vill: Nationalsocialister hör hemma i den tyska arbetarrörelsens tradition och inte i den borgerliga klasstatens!

Den socialistiska gemenskapen, den tyska folkstaten, har ingenting gemensamt med det liberala kapitalistiska systemet. Men det är bara i den som motsättningarna mellan klasser och skikt kan avskaffas, som folkgemenskapen kan utvecklas. Hyckleri och materialism kommer då att elimineras och den nationella ekonomin kommer att återhämta sig. Den får inte tillåtas fortsätta på ett sådant sätt att produktionen inte längre utförs för att tillfredsställa behoven, utan att behoven väcks på konstgjord väg för att hålla produktionen igång. Detta piskande av begär och aptit, detta konstgjorda uppväckande av behov, har blivit den otyglade materialismens bästa instrument! Det kommer att ta bitter hämnd när människorna måste komma ner på jorden igen!

Ett samhälle som inte längre kan förlita sig på medborgarnas ideala samtycke, utan bara överlever tack vare en ständig vädjan till materialism, det vill säga till människans lägsta instinkter - avund, girighet, fåfänga och bekvämlighet - måste gå under! Allt detta gäller naturligtvis inte bara Västtyskland; i princip finner vi korruption och blindhet, hyckleri och materialism i alla liberalkapitalistiska stater. Det är bara i andra nationer som konsekvenserna av denna olyckliga statsform mildras något av en naturligt framvuxen nationalkänsla, som är ett organiskt bålverk mot artificiell dekadens.

Låt oss inte låta oss luras:

Förvisso är Förbundsrepubliken Tyskland mer stabil inrikespolitiskt än våra grannstater. Om den demokratiska idéns oförmåga, i den mån man överhuvudtaget

kan tala om en sådan idé, att hantera dagens och framtidens problem är mindre uppenbar här än där, är det en sen följd av den nationalsocialistiska idén om en nationell gemenskap. Men andra nationer har lyckats bättre än vi tyskar att bevara sina själar. De är ofta friskare - fysiskt, mentalt och andligt. Detta beror på vårt slaviska beroende av USA och den fanatiska önskan hos dem som gynnas av systemet att helt anpassa sig till den amerikanska "livsstilen". Tyskland har förlorat sin själ: **språk, kultur, musik, seder och livsstil är nästan helt amerikaniserade.**

Systemet gläds åt en ungdom som "tuggar" sitt "tuggummi", som tycker att det är "IN" att ha långt hår och röker sin "joint" samtidigt som man lyssnar på popmusik. Den andra, nationella ungdomen, å andra sidan, borde låsas in enligt demokraterna (nazister - usch!).

För de finns verkligen, denna andra, i stort sett okända ungdom. Efter en äldre generation för vilken alla ideal och förhoppningar krossades i och med sammanbrottet och efter ruingenerationen som instinktivt skyllde krigets och nederlagets elände på den nedåtgående nationalsocialismen - båda var mottagliga för segrarnas omskolning; båda njöt utan större eftertanke av den nya rikedom och kände inte den demokratiska statsidéns inre osanning - en ung generation växer nu upp som inte längre tror på allt som den oförändrade fiendepropagandan under cirka fyrtio år högljutt har proklamerat, som söker den samtida historiska sanningen och därigenom återupptäcker nationalsocialismen.

Ungdomen är alltid idealistisk och den är ärlig i sin kärlek och i sitt hat!

Ungdomen är därmed också den naturliga motsatsen till det liberalkapitalistiska systemet!

Den tyska frihetsrörelsen är därför den tyska ungdomens rörelse och vårt folks framtid. En stat kan inte ledas genom majoritetsbeslut. Problemen är för komplicerade. Hur skall t.ex. den genomsnittlige medborgaren, om han tar sitt ansvar som väljare på allvar (och hur många gör det?), kunna bestämma inriktningen på den ekonomiska politiken och finanspolitiken? Och det är bara ett område - andra frågor är inte enklare. En stat bör inte heller styras av män som i sin tur valts av en majoritet.

Vi lever i en sluttid och det är en fråga om överlevnad. I en sådan situation behöver vi de mest kapabla, de bästa i toppen och inte en stat, som den internationella rättsexperten professor Dr Fritz Münch beskriver på följande sätt:

"Vi lever i ett land där politisk yttrandefrihet är en grundläggande rättighet och där varje halvdan journalist och skribent, varje kommersiell komiker och

pornograf, varje idiot och svin, varje dåre och helgon talar politik."

Medbestämmande för individen är bara möjligt när det gäller den snävaste livssfären - samhället, arbetsplatsen osv. Här är vi mer demokratiska än demokraterna, eftersom medansvar här är ett stycke frihet och därmed kärnan i ett socialistiskt samhälle. Individerna kommer också att ha del i sitt folks politiska öde genom partiets avdelningar. Men konkreta individuella beslut på områdena administration, ekonomi och politik hör hemma i händerna på experter. Om detta inte respekteras blir resultatet antingen kaos eller att makten övergår till anonyma krafter och grupper i bakgrunden, medan den glänsande fasaden målas om vart fjärde år. **Folket kan inte styra, det kan bara styras för folket!**

"Majoriteten? Vad är majoritet? Majoritet är nonsens! Förnuft har alltid bara funnits hos de få. Man bör väga rösterna och inte räkna dem. Staten måste gå under, tidigt eller sent, där majoriteten triumferar och okunnigheten bestämmer." - Friedrich v. Schiller

"Demokrati är en vidskepelse som bygger på statistik!" - Jorge Luis Borges

BEKÄMPA MARXISMEN

Tillsammans med den liberalistiska idén var marxismen vinnaren i den världshistoriska konfrontationen under andra världskriget. Den bygger också på materialism, men till skillnad från demokratin är dess andra pelare inte hyckleri utan våld. Andligt sett måste marxismen verkligen tas på större allvar än demokratin, som är lika hjälplös inför den marxistiska utmaningen som den är inför den nationalsocialistiska idén. Mästarna över en enorm informatörs- och polisapparat i Bonn förstår inte att man inte bara kan besvara en idé med våld - man måste ställa en bättre idé mot den.

Det är min fasta övertygelse att det tyska folket bara har ett val - valet mellan vänster och höger, mellan marxismen och nationalsocialismen, mellan tvångsstaten och folkets stat. Att upplysa folket om detta är den tyska frihetsrörelsens uppgift, och det är därför den kräver att NSDAP skall få existera. Utan en nationalsocialistisk rörelse kommer kommunismen att segra i Tyskland, liksom i andra vita stater. Våldigt många människor i detta land känner detta och de har rätt när de frågar sig: "Kommunistpartiet är tillåtet - varför är NSDAP förbjudet?"

Svaret gavs av Dr Goebbels i ett tal från Kampfzeit när han utvecklade
:

"Bolsjevismen är förvisso demokratins oäkta son. Den kan skämmas för det från

tid till annan, men under de kritiska timmarna i vårt europeiska liv bryter demokratins moderskänsla alltid igenom på nytt ... Och då står båda åter i en front, förenade förut endast i stötandet mot den auktoritära, nationalistiska idén om staten, som de med rätta uppskattar och har erkänt som sin mest våldsamma och farliga motståndare."

Det är därför den nationalsocialistiska rörelsen inte okritiskt anammar den borgerliga antikommunismen. Vår paroll förblir oförändrad: **Varken kapitalism eller kommunism!**

Det är inte vår uppgift att försvara pamparnas penningpåsar mot en revolutionär våg, det är vår plikt att skydda vårt folks arbetande massor från materialistisk diktatur och skrupelfri exploatering, oavsett vilken mask motståndaren bär - för det är alltid samma materialistiska uppfattning som går till storms mot mänsklig värdighet, frihet, social rättvisa och idealistisk framsynthet. I demokratins höjdare, vars arbetsfria inkomster endast är möjliga på bekostnad av de vanliga människorna, bekämpar vi således den kommunistiska funktionär som jagar arbetarna som slavar till ständigt nya, obetalda extraskift. Men i den marxistiske motståndaren, som bara ställer tyskar mot tyskar med pseudorevolutionära fraser, bekämpar vi kapitalister vars asociala beteende gjorde marxismen möjlig från första början. Men vi står alltid emot materialismen, som i människan bara ser ett föremål för exploatering - antingen en liten kugge i hjulet på en omänsklig maskin, en själlös konsumtionsrobot, eller den blå myran, arbetsslaven. Vi vill varken leva under en gyllene eller en röd international - vi vill vara fria!

Marxismen är betydelsefull för oss på två sätt, för det första som en dogmatisk ideologi och för det andra som ett dominanssystem i vars grepp en betydande del av världens befolkning befinner sig - inklusive två stora och mäktiga nationer: Ryssland och Kina.

Marxismen är ett motprojekt till det liberala kapitalistiska systemet, fascinerande i sin logiska konsekvens. Det är ett omfattande, noggrant utformat tankegods vars ideologiska rigiditet och dogmatiska idiosynkrasi gör anspråk på att ha nystat upp historiens gång och att ha utarbetat en ofelbart korrekt analys av det förflutna, nuet och framtiden. Det är meningslöst att ge en detaljerad kritik av den marxistiska filosofin. Man förstår inte denna ideologi genom att studera dess detaljer - resonemanget är alltför logiskt och den partiella riktigheten i analysen av kapitalismens motsättningar ifrågasätts inte alls av oss - utan man måste undersöka grunderna. Här blir det emellertid tydligt att Marx grundläggande antaganden redan är felaktiga och att därför hela marxismen - betraktad i termer av idéhistoria - är en grandios missuppfattning, en meningslös intellektuell ansträngning, en matematik, så att säga, baserad på det grundläggande antagandet att två gånger två är lika med fem!

Kärnmeningen i Karl Marx ideologi, som inte bara här visar sig vara ett sant barn av materialismen, är: "**Varat bestämmer medvetandet**". Detta betyder:

Människan utvecklas fysiskt och andligt uteslutande i enlighet med de materiella omständigheterna i hennes liv. Allt annat - religion, utbildning, nation, arv, ras, etc. - är bara en konstlad "överbyggnad". - är bara en konstlad "överbyggnad", en illusion som skymmer proletariats syn på sina klassintressen - och detta är dess enda angelägenhet. Sällan har människans natur blivit så felbedömd som här av Karl Marx - vilket bara kan förklaras med hans judiska ursprung - för detta grundläggande filosofiska antagande är redan kärnan för den framtida omänsklighet som ett försök att förverkliga det oundvikligen skulle behöva föra med sig. Endast en jude kan i så hög grad sätta intellektet, den kalla teorin, över människans väsen, endast han kan förneka värden och fakta i den emotionella världen och världsbilden och uppfatta människan enbart som ett instrument, ett kemiskt element, i en process av social omvandling.

Marxismen är en enda krigsförklaring mot den västerländska, idealistiska traditionen på vår kontinent och det är betecknande att marxismen, tvärtemot sin egen logik och förutseende, först i Asien, där människan alltid har betraktats som underlägsen kollektivet, och i underutvecklade nationer verkligen fick fotfäste, men inte i den vita världens stora nationer, som Marx egentligen hade satt sina förhoppningar till. Här framträder den första och avgörande motsägelsen mellan vår rörelse och marxismen. Ingenting i dess mer än hundraåriga historia har så skakat marxismen som ideologi som uppkomsten av nationalsocialismen!

Nationalsocialismen är det levande beviset mot den materialistiska synen på människan, den är viljans seger över tvånget, andens seger över materien. Vi vet:

"Medvetandet bestämmer varandet!" Människan är, inom gränserna för sin genetiska uppsättning, vad hon vill vara.

En egenföretagande bonde, en kontorist, en liten hantverkare går inte med i proletariats eftersom kapitalismen förstör hans ekonomiska existens. Den arbetare som älskar sitt fosterland och inte ser sig som en del av världsproletariats är förlorad för marxismen, oavsett hur den definierar hans klassposition. Och medan marxismen förväntar sig frälsning från socialiseringen av produktionsmedlen, socialiserar nationalsocialismen människan, får makt över massornas ande och fantasi: **Idealet triumferar över det materiella!** Idag är det inte annorlunda:

I procent räknat har den tyska frihetsrörelsen säkert fler lärjungar, arbetare och även arbetslösa Volksgenossen i sina led än "arbetarklassens förtrupp", kommunistpartiet, som - återigen i strid med sin egen logik - förnuftigt nog

tilltalar missnöjda borgare mer än den tyske arbetaren. Vi talar inte om arbetarrörelsen, vi är en arbetarrörelse. Detta skiljer oss också från de kommunistiska grupperna.

En annan av marxismens grundsatser är:

"Historien är klasskampens historia." Enligt marxistisk teori står två klasser mot varandra i kapitalismens tidsålder - kapitalisterna, som äger produktionsmedlen och exploaterar arbetarna, och proletärerna, som inte har något annat än sin arbetskraft, som de måste sälja till kapitalisterna för att kunna leva. Kapitalismens oundvikliga utveckling leder till att mer och mer produktivt välstånd ackumuleras hos färre och färre kapitalister, medan medelklassen och de små egenföretagarna genom kapitalismens motsättningar och kriser sjunker ner i proletariatet, som på detta sätt blir starkare och starkare. Den exploatering och det förtryck som drabbar alla skapar ett gemensamt klassmedvetande (Being determines consciousness), systemet störtas till slut av arbetarklassen och tar täten på vägen mot ett kommunistiskt samhälle. Mycket kort sammanfattat är detta ungefär den utveckling som Karl Marx ursprungligen hade tänkt sig. Alla vet att inget av detta har blivit verklighet:

Kapitalismen visade sig vara mer skicklig och anpassningsbar än någon hade kunnat ana vid den tiden, med tanke på den industriella revolutionens fruktansvärda elände. Marxismen vann inte alls i de högt utvecklade industriländerna med en stark och självsäker arbetsstyrka, utan i utvecklingsländer som Tsarrysland och Republiken Kina. En medelklass bestående av tjänstemän, anställda och små egenföretagare, vars existens ständigt hotas i det liberalkapitalistiska systemet, men som ändå inte känner något behov av att räkna sig till proletariatet (medvetandet bestämmer varat) och som därför alltid söker en tredje väg mellan kapitalism och kommunism i kristider.

Visst har marxismen en poäng när den talar om klasskamp, exploatering och kapitalismens oundvikliga kriser, men det är en trångsynt, dogmatisk världsbild att tillskriva allt detta klasskampen mellan proletariatet och kapitalisterna. Den sociala verkligheten är mer komplex:

Människorna i det liberalkapitalistiska systemet är splittrade i otaliga grupper, partier, enskilda och sammanslutna intressen, skikt, klasser och yrkesföreningar, ideologier och åsikter - alla kämpar mot alla andra. Det finns inget enhetligt proletariat med ett gemensamt klassintresse:

Den kvalificerade arbetaren föraktar den okvalificerade arbetaren,

hantverkaren anser sig vara bättre än de andra, den anställde är stolt över sitt kontor, ser ner på de manuella arbetarna och anser sig vara företagets ryggrad, den ledande anställde känner sig närmare företagaren än de andra lönearbetarna.

Överallt ser vi individuella intressen i arbete. Ingenting skulle vara bättre om dess självutnämnda förtrupp, ett kommunistiskt parti, i det - icke-existerande - proletariats namn tog makten. Folket skulle tvingas låtsas för omvärlden att de nu är "arbetarklassen", men i verkligheten känner de sig bara som ett förtryckt folk som styrs av vilseledda funktionärer. Detta är anledningen till att Adolf Hitler talade om att nationalsocialismen måste "socialisera människan och inte produktionsmedlen".

Människorna måste övertygas om att det finns saker som förenar dem alla och att det som förenar dem är starkare än det som skiljer dem åt. De måste lära sig att känna sig som en gemenskap, då kommer de också att vara en gemenskap. Det är nationalsocialismens uppgift att garantera social rättvisa, att respektera alla lika - Volksgenossen är inte lika sinsemellan, men förtjänar samma respekt om var och en av dem på sin plats gör det bästa för den völkiska gemenskapen - och på så sätt låta Volksgemeinschaft uppstå igen. Då kommer klasskampen att ersättas av den nationalsocialistiska folkstatens klassharmonier, som inte kan och inte får påtvingas, utan som en gång tidigare måste uppstå ur folkkamraternas övertygelse och som skiljer sig från det nuvarande relativa lugnet i den liberala kapitalismen lika mycket som den läkande sömnen skiljer sig från koma. Den sista av marxismens principer som är viktig för oss i detta sammanhang är "internationalismen".

Marxisterna säger att den förtryckta proletären i ett land har mer gemensamt med den förtryckta proletären i vilket annat land som helst än med kapitalisterna i sitt hemland. Som man kan förvänta sig förnekar marxismen därmed existensen av de gemensamma banden mellan nation, ras och patriotism. Ett folk blir en nation endast genom viljan att höra samman - men om denna vilja finns är nationen starkare än något annat.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mahnrede von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Vertreibung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der gänzlich über unsere hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu vernichten.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektierte Völker- und Rassenmenschen als ein Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg ist ein großer Gewinn, aber die Größe des hochgelobten Völkertods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der schwarze Gegen ist aber dabei, den Völkertod - gegen alle weißen Völker (?) zu begreifen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überführung und Auswanderung.

Ein „Gegner“ oder „Gegner“, ist im Weltkrieg oder im Straßenkampf, ein mit Propaganda und Gewalt oder auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jede Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktiva.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minifält av information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkeolog som gräver upp det begravningsförhållande. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the NEW ORDER

Number 179 (133) Established 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-orientation.

Whether "illegal" or "legal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!